

โกรกกะทิง

- ๑๑ -

ละครวิทยุบทประพันธ์ของ สก กุรมะโรหิต
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะยกาวดี
วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๐๐ เวลา ๘.๑๕ น.

(คนตรี)

(เสียงกริ่งประตู นราอยู่ในห้องโรงแรมบางแสน)

- นรา เข้ามา
- * บอย มีสุขภาพสตรีมาพบข้างกลางครับ
- นรา บอกว่า ฉันจะลงไปเดี๋ยวนี้ (บอยเดินกลับ) อ้อ บอย ผู้จัดการโรงแรมอยู่หรือเปล่า
- * บอย พาแขกไปที่ชายหาดครับ
- นรา บอกด้วยว่า ฉัน นรา มาถึงแล้ว บอกไต้หวันแหละ ไม่มีอะไรหรอก จะมานั่ง
กินเหล้ากับเขาสักหน่อยเท่านั้น
- * บอย ครับผม (เสียงปิดประตู)
- (เสียงนราเดินใส่แล้ว วางแก้วบนโต๊ะ เลื่อนเก้าอี้ แล้วก็เดินไปที่ประตู
เปิดประตูแล้วบิด เสียงเดินลงบันได)
- นรา ฮัลโหล ส่งศรี หมายความว่าไปหาที่บังกาลเดี๋ยวนี้เชียว คุณก็มาพอดี นั้ผมเพิ่งมาถึง
สักครู่นี้เอง ค้างอยู่สักทีหลายวัน
- ส่งศรี ไ้ครับโทรเลขหรือเปล่าคะ
- นรา ไ้ครับแล้ว แต่เมื่อวานออกจากสักทึบไม่ทัน เพราะต้องรอทานชาวดวง
เป็นไงบ้าง มีสเตอร์โคเลอร์ของคุณ
- ส่งศรี เขากลับแล้วคะ เมื่อวาน
- นรา เอะ ทำไมเร็วนักเล่า
- ส่งศรี แกลงจะรีบขึ้นเชียงใหม่คะ ว่าจะไปดูการทำเหมม แกก็คิดว่าจะส่งชายออกนอนประเทศไ้

นรา เอาอีกแล้ว ฝรั่งจะกินแทนหม้ออีกแล้วหรือ แรกก่อนจะกินข้าวตั้ง คราวนี้จะกินแทนหม้อ ฝรั่งปรมาณูมีชอบกินของแปลก ๆ

สงศรี ค่ะ มีสเตอร์โคเลอร์ชอบของแปลก ๆ แก้วว่า คำดังตาของกินเล่น ๆ อีกหลายอย่าง มีข้าวเกรียบกุ้ง เป็นต้น แก่เชื่อว่าคงจะขายดี

นรา เห็นคุณว่าเชิญแกมาเอนเจอร์แทน

สงศรี ค่ะ เราสนุกกันสองวัน ก็ฉันก็บอกแกว่า คุณคงมาแน่ แต่แกรอไม่ได้

นรา อ้อตกลงก็เหมือนคืนนั้น ผมไม่ได้พบมีสเตอร์โคเลอร์อีกตามเคย

สงศรี มันยังเชิญเหลือเกินคะ ก็ฉันก็เสียใจ

นรา แต่ไม่เปะไร เราคงจะสนุกกันได้ไป อีกวันหนึ่ง คุณเกล็ดขรณมก็แล้วกัน

สงศรี ค่ะ...เออ...เสียใจจริง ๆ ค่ะ ก็ฉันจะต้องกลับเที่ยวนี้

นรา กลับเที่ยวนี้

สงศรี ค่ะ

นรา คุณจะกลับไปหาไมกัน

สงศรี คุณอาเถารณมารีบคะ

นรา คุณอา

สงศรี ค่ะ คุณอา มา เลยถึงฉันฉับ บอกว่ามีธุระทางกรุงเทพฯ

นรา ผมไม่เคยพบคุณอาคุณเลย

สงศรี ท่านไม่ค่อยบ่อยป่ะหรือคะ

นรา แล้วท่านไปไหนล่ะ

สงศรี ท่านออกไปขายนาคะ อ้อ ดูเหมือนคำดังเดินกลับมาแล้ว

นรา ผมนึกหวังจริง คิดว่าจะได้สนุกับคุณสักวันหนึ่ง เมื่อไหร่คุณจะมาได้อีก

สงศรี ก็แล้วแต่โอกาสสิคะ

นรา เออ...คุณอาคุณเห็นจะมาแล้ว

ขุนเสนา แนหรือ อาว่าโรงแรมคุณว่องดีกว่าเป็นไหน ๆ นะครับคุณนรา คุณยังพัก
โรงแรมนี้เลย นี่คุณคงทราบล่วงหน้าว่าศรีเขามาที่นี่

นรา ผมทราบว่า เขามาเอนเคอเทมมิสเตอร์โคเลอร์ครับ

ขุนเสนา มิสเตอร์โคเลอร์ ไครกัน มิสเตอร์โคเลอร์

นรา เป็นพ่อค้าใหญ่ครับ เขามาสั่งซื้ออาหารบางชนิดในเมืองไทย เห็นคุณส่งศรี
ว่า จะซื้อข้าวตั้งเป็นจำนวนมาก

ขุนเสนา จริงหรือศรี

ส่งศรี (ตอบอย่างมีทริช) เอ...ก็...อย่งคุณนราว่าแหละคะ

ขุนเสนา ทำไมอาไม่รู้

ส่งศรี หนูไม่ใ้บอกอาคะ

ขุนเสนา นี่พามิสเตอร์โคเลอร์มาเที่ยวพทยาไซไหม

ส่งศรี ค่ะ

ขุนเสนา แลว่านายโคเลอร์ไปไหนเสียละ

ส่งศรี กลับแล้วคะ

ขุนเสนา รวดเร็วจริง แปลกเสียแล้ว ไอนายโคเลอร์นี่มันบังใจกัน ไม่เห็นเคยรู้เรื่อง
สักนิด อยู่ ๆ ก็เกิดโผล่ขึ้นมาเหมือนกับผีหลอก เขาไปติดต่อกับมันเมื่อครั้งไหนกัน

ส่งศรี ก็...แกผ่านมาในกรุงเทพฯคะ

ขุนเสนา แล้วไปรู้จักเขาไ้บังใจ เธอไม่ได้อยู่ในวงการค้าสักนิด

ส่งศรี ก็บังเอิญคะ

ขุนเสนา บังเอิญ แปลกเสียอีกแล้ว เอะอะก็บังเอิญเสียเรื่อยเจียว

ส่งศรี ก็บังเอิญจริง ๆ นะคะ

ขุนเสนา พบกันที่ไหน

ส่งศรี ที่...เอ...ที่...เอ ~~ฉัน~~ ใจไม่ได้เสียแล้วละคะ
นย.

ซุ่นเสนา แน่หรือ อ้าวโรงแรมคุณเองดีกว่าเป็นไหน ๆ นะครับคุณนรา คุณยังพัก

โรงแรมนี้เลย นี่คุณคงทราบล่วงหน้าว่าศรีเชามาที่นี่

นรา ผมทราบว่า เขามาเอนเคอเทนมิสเตอร์โคเลอร์ครับ

ซุ่นเสนา มิสเตอร์โคเลอร์ ไครกัน มิสเตอร์โคเลอร์

นรา เป็นพ่อค้าใหญ่ครับ เขามาสั่งซื้ออาหารบางชนิดในเมืองไทย เห็นคุณสงศรี
ว่า จะซื้อข้าวตั้งเป็นจำนวนมาก

ซุ่นเสนา จริงหรือศรี

สงศรี (ตอบอย่างมีพิรุณ) เออ...ก็...อยสงคุณนราว่าแหละคะ

ซุ่นเสนา ทำไมอ่าไม่รู้

สงศรี หนูไม่ใคบอกอ่าคะ

ซุ่นเสนา นี่พามิสเตอร์โคเลอร์มาเพื่อพพิทยาไซใหม่

สงศรี ค่ะ

ซุ่นเสนา แล้วยายโคเลอร์ไปไหนเสียล่ะ

สงศรี กลับแล้วคะ

ซุ่นเสนา รวดเร็วจริง แปลกเสียแล้ว ไอนายโคเลอร์นี่มันยังใจกัน ไม่เห็นเคยรู้เรื่อง
สักนิด อยู่ ๆ ก็เกิดโผล่ขึ้นมาเหมือนกับผีหลอก เธอไปคิดต่อกับมันเมื่อครั้งไหนกัน

สงศรี ก็...แกผ่านมาในกรุงเทพฯคะ

ซุ่นเสนา แล้วไปรู้จักเขาได้อย่างไร เธอไม่ใคอยู่ในวงการค้าสักนิด

สงศรี ก็บังเอิญคะ

ซุ่นเสนา บังเอิญ แปลกเสียอีกแล้ว เอะอะก็บังเอิญเสียเรื่อยเชียว

สงศรี ก็บังเอิญจริง ๆ นะคะ

ซุ่นเสนา พบกันที่ไหน

สงศรี ที่...เออ...ที่...เอ ~~ฉัน~~ ใจไม่ได้เสียแล้วคะ
นย.

ซุนเสนา จำไม่ได้ เรื่องมันเกิดเมื่อไม่กี่วันนี้เอง เธอก็จำไม่ได้ มันยังงัยกัน
ถ้าเกิด คเป็นปี ุก็พอฟังได้ ตามจริง ๆเถอะ เธอไปพบกันมันที่ไหน
ไอ้ นายโคเลอร์คนนี้

สงศรี หนู..หนูนึกเคียวคะ..อ้อ..จำได้แล้วคะ บังเอิญพบที่ร้านขายอาหารคะ

ซุนเสนา ร้านอะไร

สงศรี ร้าน..เออ..ร้านทิพย์รสคะ

ซุนเสนา เธอไปกินอาหารที่ร้านทิพย์รสหรือ

สงศรี ค่ะ

ซุนเสนา ไปกินใคร

สงศรี ไปสมัย..เออ..ไปคนเคียวคะ

ซุนเสนา ก็เขอกินอาหารกับอาตุ้มมือ

สงศรี อาหารว่างคะ

ซุนเสนา ไปได้เหมือนกันแะ เธออะ อาหารว่าง แล้วมันยังงัยกันเจ้านายโคเลอร์
ถึงได้มารู้จักกับเธอ

สงศรี นายโคเลอร์เขาเข้ามาถามชื่อชาวตั้งคะ เจ้าของร้านแกพูดภาษาอังกฤษไม่ได้
หนูเลยช่วยแปลคำให้ แล้วก็เลยรู้จักกัน

ซุนเสนา อ้อ อ้อ งั้นหรือ แล้วก็เลยเชิญนายโคเลอร์มาเอนเคอเทนถึงที่นี่ ไม่เดว
แล้วเคียวนี้ นายโคเลอร์ก็หายตัวไปเสียแล้ว เออ ไวเป็นปรอทเคียวนะ
(หันไปทางนรา) แล้วคุณก็คงจะมาช่วยสงศรีเขาเอนเคอเทนนายโคเลอร์ที่
โรงแรมของคุณวองละซี

นรา คุณสงศรีรวามผมช่วยจัดการ เรื่องชาวตั้งครับ เห็นว่าจะส่งให้นายโคเลอร์
เป็นจำนวนมาก

ขุนเสนา ก็ จะเป็นเศรษฐีกันใหญ่โต ขอให้เจริญ ๆเถอะ เมื่อไหร่จะเอนเค่อเพน
นายโคเล่อร์อีกละก้อ นอกที่เม็งนะ ผมจะมาช่วย (หัวเราะ)

สังศรี (นิ่งไปประเดี้ยวหนึ่ง) ^{๐๑๕} กัดบหรือคะ เี้ยวจะถึงกรุงเทพค์

ขุนเสนา เขอกัดคำเหมือนกันหรือ (หันไปทางนรา) พบกันใหม่ะ คุณนรา คุณคงจำ
ผมได้เสมอไม่ใช่หรือ ผม ขุนเสนาะ พบที่ไหนทักได้ ว่าง ๆไปกินกันบ้างซี
เอาที่โรงแรมคุณว่องก็ยิ่งได้ (หัวเราะ) ไป กัดบกรุงเทพ ฯ ไม่นึกเลยว่าจะ
ต้องเฒ่ามาถึงพิทยา

(เสียงถอยเก้าอี้ เสียงพิเทาตบมันโคตทิน เสียงสคำทรด เสียงเครื่องยนต์)

ขุนเสนา สวัสดิ์ คุณนรา พบกันใหม่ที่กรุงเทพ

นรา สวัสดิ์ครับ

(เสียงรถออกไป เครื่องยนต์เบา จนหมดเสียง)

(นราเดิน ไปเดินมาอย่างกุ่มใจ เสียงรองเท้ากระทบพื้นซีเมนต์ดังกุก ๆ)

นรา (เว้นระยะนิดหนึ่ง) นี่ บอย คุณประสานยังไม่กัดบ้อตหรือ ท่านผู้จัดการโรงแรมนะ

บอย กัดบแล้วครับ

นรา เอะ ทำไม่ถึงไม่เห็น ก้อัวนั่งอยู่ที่นั่นตลอดเวลา

บอย ท่านเข้าประตูข้างครับ

นรา อ้อ มาแล้ว ทรงชุกอาบน้ำก็เหลือเกิน ใจ ประสาน นั่งตอยอยู่ทั้งนานแล้ว

ประสาน เมื่อกี้เห็นมีแขก ~~ที่~~ ^{ที่} ก็เลยเข้าทางประตูข้าง มาถึงนานแล้วหรือ นรา

นรา เพิ่งมาถึงสักครู

ประสาน ดีใจจัง ค้างนะสินนี่ ล้อเหล้ากันสักสิน ไปเฉยยังส่วนตัวผมคิดว่า บอย ยกไป
ชุกหนึ่ง เอาใก่ย่างไปด้วย

(เสียงพิเทาเดิน เสียงเป่ ทประตู แล้วก็ค เสียงลากเก้าอี้)

ประสาน เมื่อกี้ใครกั้นนะ คุณเสียงลั่นที่เกี้ยว

นรา อาของสงศรีเขา ชื่อขุนเสนา ผมชักไม่ค่อยเข้าใจ

ประสาน ทำไม

นรา แก่ก่อนหลานสาวแจนทั้งแทบไม่ได้ สงศรีจะคงมีอาที่ดูเป็นเลื่อที่เดียว

ประสาน โอ้พวกอาคู้ๆ นี่ต้องระวังตัวหน่อยนะ เออ คุณอ่านหนังสือพิมพ์แล้วหรือ

นรา ยังเลย มีแค่เดินทาง

ประสาน โอ้โฮ เรื่องมันไปกันใหญ่ นี่คุณไม่รู้เรื่องเลยหรือ ผมว่าคุณรีบกลับกรุงเทพฯ ดีกว่าพุ้นนี้ คนตื่นเต้นกันทั้งเมือง ผมเพิ่งมาจากกรุงเทพฯ เมื่อเช้า เรื่องมันแทบไม่น่าเชื่อ

นรา อะไร เรื่องอะไร ตา เรื่องอะไร (อย่างตื่นเต้น)

(คนตรี)

ด.พร.

ว.วิ.ด!

ด.พ. มทอ. 5/1/50 โกรกกระทิง

โกรกกระทิง

มทอ. 5/1/50 สด กรม: วิ.ด. ~~...~~
ด.พ. 5/1/50

- ๐๐ -

๑) พร.

ละครวิทยุบทประพันธ์ของ สด กรม: วิ.ด.
แสดงทางวิทยุกระจายเสียง ท.ท.ท. โดย คณะดาราดี
วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๐๐ เวลา ๘.๐๕ น.

(คนตรี)

(เสียงกริ่งประตู่ นราอยู่ในห้องโรงแรมทางแสน)

นรา เข้ามา

* บอย มีสุภาพสตรีมาพบข้างล่างครับ

นรา บอกว่า ดันจะลงไปเดี๋ยวนี้ (บอยเดินกลับ) อ้อ บอย ผู้จัดการโรงแรมอยู่หรือเปล่า

* บอย พาแขกไปที่ชายนาครีบ

นรา บอกด้วยว่า ดัน นรา มาถึงแล้ว บอกเท่านั้นแหละ ไม่มีอะไรหรอก จะมานั่ง
กินเหล้ากับเขาสักหน่อยเท่านั้น

* บอย ครับผม (เสียงปิดประตู่)

 (เสียงนราเดินใส่แล้ว วางแก้วบนโต๊ะ เลื่อนเก้าอี้ แล้วก็เดินไปที่ประตู่
เปิดประตู่แล้วเปิด เสียงเดินลงบันได)

นรา ฮัลโหล ส่งศรี ผมว่าจะไปหาที่บังกาดเดี๋ยวนี้เชียว คุณก็มาพอดี น้ยมเพิ่งมาถึง
สักครู่นี้เอง ค้างอยู่สักทีหลายวัน

ส่งศรี ได้รับโทรเลขหรือเปล่านั้น

นรา ได้รับแล้ว แต่เมื่อวานออกจากสักทีไม่ทัน เพราะต้องรอท่านชาตหลวง
เป็นใจบ้าง มีสเทอโรโคเดอร์ของคุณ

ส่งศรี เขากลับแล้วละ เมื่อวาน

นรา เอะ ทำไมเร็วนักแล้ว

ส่งศรี แกลงรีบขึ้นเชียงใหม่คะ ว่าจะไปดูการทำเหม้ม แยกคิดว่าส่งชายออกนอกประเทศได้

นรา เอาอีกแล้ว ฝรั่งจะกินแฮมอีกแล้วหรือ แต่ก่อนจะกินข้าวตัง คราวนี้จะกินแฮม ฝรั่งปรมาณูที่ชอบกินของแปลก ๆ

สงศรี ค่ะ มีสเตอร์โคเลอร์ชอบของแปลก ๆ แก้วว่า กำด้งตาของกินเล่น ๆ อีกหลายอย่าง มีข้าวเกรียบกุ้ง เป็นต้น แก่เชื่อว่าคงจะขายดี

นรา เห็นคุณว่าเชิญแถมเอาเอนเตอร์เทน

สงศรี ค่ะ เราสนุกกันสองวัน คิดนึกกับอกแก้วว่า คุณคงมาแน่ แต่เกรงไม่ได้

นรา ออกดงก็เหมือนคืนนั้น ผมไม่เฝ้ามีสเตอร์โคเลอร์อีกความเคย

สงศรี มันยังเชิญเหลือเกินค่ะ ก็ฉันก็เสียงจ

นรา แต่ไม่เป่าไร เราคงจะสนุกกันได้ไป อีกวันหนึ่ง คุณกลับรดนมก็แล้วกัน

สงศรี คิดนั้น...เออ...เสียใจจริง ๆ ค่ะ คิดนั้นจะคงกลับเดี๋ยวนี้

นรา กลับเดี๋ยวนี้

สงศรี ค่ะ

นรา คุณจะไปทำอะไรกัน

สงศรี คุณอาเอารดมารีบค่ะ

นรา คุณอา

สงศรี ค่ะ คุณอา มา เลยถึงคิดนั้นสลับ บอกว่ามีธุระทางกรุงเทพฯ

นรา ผมไม่เคยพบคุณอาคุณเลย

สงศรี ท่านไม่ค่อยชอบป้อนป้อนหรือคะ

นรา แล้วท่านไปไหนละ

สงศรี ท่านออกไปขายหาค่ะ อ้อ ดูเหมือนกำด้งเงินกลับมาแล้ว

นรา ผมผิดหวังจริง คิดว่าจะได้สนุกกับคุณสักวันหนึ่ง เมื่อไหร่คุณจะมาได้อีก

สงศรี ก็แล้วแต่โอกาสสิคะ

นรา เออ ..คุณอาคุณเห็นจะมาแล้ว

(ส่งศรีหันไปดู ชุมนเสนา อาของส่งศรีกำลังขึ้นบันไดกินตรงเข้ามา
ส่งศรีกับนรา ลูกขึ้น เสียงเดือนเก้าอี้)

ส่งศรี คุณอาคะ คุณนราคะ ที่..เออ..หนูเคยเล่าให้ฟังนั่นแหละคะ

นรา สวัสดิ์ครับ ผมยินดีครับที่ได้มีโอกาสรู้จัก

ชุมนเสนา สวัสดิ์ คุณนรา ผมชุมนเสนา เสียใจด้วยที่ท้องเอาตัวส่งศรีกลับ เราจะต้อง
ทำบุญเลี้ยงพระพรุ่งนี้เช้า

นรา ช่วยไม่ได้ครับ เห็นจะเป็น..เออ..วันเกิด

ชุมนเสนา ครับ วันเกิด คุณคงจะเหงาแน่

นรา ผมมีประธานครับ คงจะกินเหล้ากันสนุกขึ้นโดยไม่มีคุณส่งศรี

ชุมนเสนา จริง กินเหล้ามีผู้หญิง คุณไม่สนุกแน่ คุณหมายถึงคุณประธาน ผู้จัดการโรงแรมที่
พิทยานี่ใช่ไหม

นรา ใช่ครับ เป็นนักเรียนโรงเรียนเดียวกัน เขาเป็นเพื่อนคุณว่องครับ นักเลง
โรงแรมด้วยกัน

ชุมนเสนา คุณว่องรี ออ..เออ คุณว่อง ส่งศรีเขารู้จักที่นี่ ใช่ไหม ส่งศรี ชอบพอกันดี
ไม่ใช่หรือ คุณว่องคนนี้ (กระแทกเสียงเพราะหึง)

ส่งศรี เออ..ก็..เออ..ก็เคยรู้จักคะ

ชุมนเสนา เคยรู้จัก (หัวเราะอย่างแค้นเสียง) ออ เคยรู้จักหรือนายว่องคนนี้ คงไม่ใช่
เพิ่งเคยรู้จักหรอกนะ คุณรู้จักเขาคือไหม คุณว่องนี่นะ

นรา รู้จักครับ คุณว่อง ใคร ๆก็รู้จักครับ กำลังเปิด เปิดโรงแรมเป็นการใหญ่
โรงแรมพิทยานี่ก็เพิ่งเปิด คุณว่องเอาประธานมาเป็นผู้จัดการ

ชุมนเสนา ออ นี่ศรีจะมาพักที่โรงแรมนี้หรือ

ส่งศรี ปละ..เปล่า..คะ ไม่ได้พักโรงแรมนี้หรอกคะ

ชุมนเสนา อ้าว ทำไมถึงไม่พักละ โรงแรมคุณว่องเขาแสนจะสบาย (อย่างประชด)

ส่งศรี ไม่คะ หนูพักบ้านคุณนรงค์ บนแหลมตะค่อมพูดกันว่า

สุนเสนา แน่หรือ อ้าวโรงแรมคุณว่องก็กว่าเป็นไหน ๆ นะครับคุณนรา คุณยังพัก

โรงแรมนี้เลย นี่คุณคงทราบล่วงหน้าว่าศรีเขามาที่นี่

นรา ผมทราบว่า เขามาเอนเตอร์เทนมิสเตอร์โคเลอร์ครับ

สุนเสนา มิสเตอร์โคเลอร์ ใครกัน มิสเตอร์โคเลอร์

นรา เป็นพ่อค้าใหญ่ครับ เขามาสั่งซื้ออาหารบางชนิดในเมืองไทย เห็นคุณส่งศรี
ว่า จะซื้อข้าวตั้งเป็นจำนวนมาก

สุนเสนา จริงหรือศรี

ส่งศรี (ชอบอย่างมีพิธี) เออ...ก็...อย่งส่งคุณนราว่าแหละค่ะ

สุนเสนา ทำไมอาไม่รู้

ส่งศรี หนูไม่ได้บอกอาค่ะ

สุนเสนา นี่พามิสเตอร์โคเลอร์มาเที่ยวพญาไชโยไหม

ส่งศรี ค่ะ

สุนเสนา แล้วนายโคเลอร์ไปไหนเสียล่ะ

ส่งศรี กลับแล้วค่ะ

สุนเสนา รวดเร็วจริง แปลกเสียแล้ว ไอนายโคเลอร์นี่มันยังใจกัน ไม่เห็นเคยรู้เรื่อง
สักนิด อยู่ ๆ ก็เกิดโผล่ขึ้นมาเหมือนกับผีหลอก เธอไปติดต่อกับมันเมื่อครั้งไหนกัน

ส่งศรี ก็...แก่หน้ามาในกรุงเทพฯค่ะ

สุนเสนา แล้วไปรู้จักเขาได้อย่างไร เธอไม่ได้อยู่ในวงการค้าสักนิด

ส่งศรี ก็บังเอิญค่ะ

สุนเสนา บังเอิญ แปลกเสียอีกแล้ว เออะอะก็บังเอิญเสียเรื่อยเชียว

ส่งศรี ก็บังเอิญจริง ๆ นี่ค่ะ

สุนเสนา พบกันที่ไหน

ส่งศรี ที่...เออ...ที่...เอ ^{๕๕} ~~๕๕~~ ใจไม่ได้เสียแล้วละค่ะ

ซุนเสนา จำไม่ได้ เรื่องมันเกิดเมื่อไม่กี่วันมีเอง เธอก็จำไม่ได้ มันยังงัยกัน
ถ้าเกิดเป็นปี ๆ ก็พอฟังได้ ตามจริง ๆ เอะ เธอไปพบกันมันที่ไหน
ไอ้ นายโคเลอร์คนนี้

สงศรี หนู.. หนูนึกเกี่ยวค่ะ.. อ้อ.. จำได้แล้วค่ะ บังเอิญพบที่ร้านขายอาหารค่ะ

ซุนเสนา ร้านอะไร

สงศรี ร้าน.. เอ้อ.. ร้านทิพย์รสค่ะ

ซุนเสนา เธอไปกินอาหารที่ร้านทิพย์รสหรือ

สงศรี ค่ะ

ซุนเสนา ไปกินใคร

สงศรี ไปกับ.. เอ้อ.. ไปคนเดียวค่ะ

ซุนเสนา ก็เธอกินอาหารกับอาหารทุกมื้อ

สงศรี อาหารว่างค่ะ

ซุนเสนา ไปได้เหมือนกันแะ เอะละ อาหารว่าง แล้วมันยังงัยกันเจ้านายโคเลอร์
ถึงได้มารู้จักกับเธอ

สงศรี นายโคเลอร์เขาเข้ามาตามซื้อข้าวตังค่ะ เจ้าของร้านแกพูดภาษาอังกฤษไม่ได้
หนูเลยช่วยแปลให้ แล้วก็ได้รู้จักกัน

ซุนเสนา อ้อ อ้อ งั้นหรือ แล้วก็ได้เคยเชิญนายโคเลอร์มาเอนเคอเทนถึงที่นี่ ไม่เดว
แล้วเดี๋ยวนี้ นายโคเลอร์ก็หายตัวไปเสียแล้ว เอะ ไวเป็นปรอทเขียวนะ
(หันไปทางนรา) แล้วคุณก็คงจะมาช่วยสงศรีเขาเอนเคอเทนนายโคเลอร์ที่
โรงแรมของคุณว่องละซี

นรา คุณสงศรีวานผมช่วยจัดการเรื่องข้าวตังครับ เห็นว่าจะส่งให้นายโคเลอร์
เป็นจำนวนมาก

ขุนเสนา ก็ จะเป็นเศรษฐีกันใหญ่โต ขอให้เจริญ ๆ เอะ เมื่อไรจะเอนเคื้อเทน นายโคเล่อร้อกจะก่อ บอกกันมันนะ ผมจะมาช่วย (หัวเราะ)

สังศรี (นั่งไปประเดี้ยวหนึ่ง) กลับหรือคะ เคี้ยวจะถึงกรุงเทพแล้ว

ขุนเสนา เชอกลัวคำเหมือนกันหรือ (หันไปทางนรา) พบกันใหม่ละ คุณนรา คุณคงจำ ผมได้เสมอไม่ใช่หรือ ผม ขุนเสนาละ พบที่ไหนพักได้ ว่าง ๆ ไปดื่มกันบ้างซี เอาที่โรงแรมคุณว่องก็ยังได้ (หัวเราะ) ไป กลับกรุงเทพ ๗ ไม่นักเลยว่าจะ ต้องเผ่นมาถึงทัพยา

(เสียงถอยเก้ออี เสียงปีเท้าลงบันไดหิน เสียงส้าาทรด เสียงเครื่องยนต์)

ขุนเสนา ขุนเสนา สวัสดิ์ คุณนรา พบกันใหม่ที่กรุงเทพ

นรา สวัสดิ์ครับ

(เสียงรถออกไป เครื่องยนต์เบา จนหมดเสียง)

(นราเดิน ไปเดินมาอย่างกลุ้มใจ เสียงร้องเท้ากระทบพื้นซีเสนคังตุ๊ก ๆ)

นรา (เว้นระยะนิคหนึ่ง) นี่ บอย คุณประสานยังไม่กลับอ้อหรือ ท่านผู้จัดการโรงแรมนะ บอย กลับแล้วครับ

นรา เอะ ทำไม่ถึงไม่เห็น ก็อ้วนั่งอยู่ที่นี้ตลอดเวลา

บอย ท่านเข้าประตูข้างครับ

นรา อ้อ มาแล้ว ทรงชู้ความน้ำใจเหลือเกิน ใจ ประสาน นั่งตอยอยู่ตั้งนานแล้ว

ประสาน ก็ เมื่อกี้เห็นมีแขกที่ตัวผู้ ก็เลยเข้าทางประตูข้าง มาถึงนานแล้วหรือ นรา

นรา เพิ่งมาถึงสักครู่

ประสาน ดีใจจัง คางนะคืนนี้ ล้อเหลากันสักคืนไปเลยถึงส่วนตัวผมคิดว่า บอย ยกไป ชู้คหนึ่ง เอาไถย่างไปถวาย

(เสียงปีเท้าเดิน เสียงเป่ คประตุ แล้วปิด เสียงลากเก้ออี)

ประสาน เมื่อกี้ใครกันนะ ^{คุณ} คุณเสียงลั่นนี่ ~~คือ~~

นรา อาของสงศรีเขา ชื่อขุนเสนา ผมชักไม่ค่อยเข้าใจ

ประสาน ทำไมละ

นรา แกก่อนหลานสาวแกจนตั้งแทบไม่ได้ สงศรีจะคงมีอาที่คู่เป็นเสื่อที่เกี่ยว

ประสาน โอ้พวกอาตุๆ นี่ต้องระวังตัวหน่อยนะ (ไอ) คุณอ่านหนังสือพิมพ์แล้วหรือ มั่งหรือใน

นรา ยังเลย มีแต่เดินทาง

ประสาน โอ้โฮ เรื่องมันไปกันใหญ่ๆ นี่คุณไม่รู้เรื่องเลยหรือ ผมว่าคุณรีบกลับกรุงเทพฯ (รั) ก็คิดว่ารู้งี้ คนตื่นเต้นกันทั้งเมือง ผมเพิ่งมาจากกรุงเทพฯ เมื่อเช้า เรื่องมันแทบไม่น่าเชื่อ

นรา อะไร เรื่องอะไร ฆา เรื่องอะไร (อย่างตื่นเต้น)

(คนตรี)

ขอเชิญฟัง, โปรดฟัง: พิธี ตานหัดเอาไปใหม่ไว้ ริมวัดเทพนิมิต
วัดเทพนิมิต

๑๑๑๑	จักรวรรดิ ๖	ฝน	พวง
๑๑๑๑	ธรรมศาสตร์	"	วัดสี่
๑๑๑๑	วิชาเทพ	"	พหุวิชา
๑๑๑๑	วิชาเทพ ๖	"	วิชาธรรม
๑๑๑๑	วิชาเทพ ๖	วัดสาม	วิชาเทพ .